

Stanisław Araszczuk

XXXII Seminarium Wykładowców Liturgiki

Wrocławski Przegląd Teologiczny 4/2, 150-151

1996

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pacja jako żądanie totalnej autonomii, 2. Eucharystia jako żywa pamiątka wyzwolenia i wolności, oraz 3. Służba dobroczynna i diakonia społeczno-polityczna. Zdaniem ks. Kruciny – tylko ze zbawczej propozycji Boga Odkupiciela wynika wezwanie, które oznacza najpierw wyprowadzenie człowieka z jego duchowych zaułków i bezdroży (fałszywie rozumiana autonomia), aby „mógł on wkraczać na drogę wolności (płynącej z Eucharystii), skierowanej potem ku bliźnim w świecie, ku społeczeństwu” (diakonia).

Jako ostatni z prelegentów zabrał głos prof. dr O. M. Stepan z Londynu. Mówił on na temat: „Czego współczesny człowiek oczekuje od księdza?” W swym wystąpieniu zarysował model księdza – duszpasterza, tak jak prezentuje to Sobór Watykański II. Współczesny człowiek świecki w Kościele pragnie, aby kapłan był człowiekiem modlitwy, zatopionym w Bogu, bo przecież „świecę zapala się od drugiej świecy”, aby był ojcem dla swojej parafii („powinien mówić o grzechu nie tylko w konfesjonale, ale i na ambonie – tak jak ojciec”), aby wreszcie sprawował sakramenty dla Ludu Bożego w sposób godny i z oddaniem.

Trzydniowe obrady XXVI Wrocławskich Dni Duszpasterskich zakończył podsumowaniem ks. abp dr Damian Zimoń, metropolita katowicki, który już od kilku lat zaszczyca konferencje WDD we Wrocławiu swą obecnością.

ks. Janusz Misiewicz

XXXII SEMINARIUM WYKŁADOWCÓW LITURGIKI

W dniach 10-11 września 1996 r. odbyło się w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku XXXII Seminarium Wykładowców Liturgiki w ośrodkach uniwersyteckich, akademiach, wydziałach teologicznych i wyższych seminariach duchownych w Polsce. Tematem seminarium była Eucharystia – Misterium i Kult. Seminarium przewodniczył ks. prof. dr hab. Józef Jerzy Kopeć CP z KUL-u, który jest przewodniczącym wykładowców liturgiki w Polsce.

W pierwszym dniu seminarium zostały wygłoszone cztery referaty. Ks. prof. dr hab. Stanisław Czerwik mówił o celebracji Mszy św., która jest źródłem i szczytem innych form kultu Eucharystii. W tym wystąpieniu zostały ukazane teologiczne fundamenty kultu Eucharystii. Msza św. stanowi podstawę wszelkich innych form kultu Eucharystii.

W drugim referacie ks. prof. dr hab. Bogusław Nadolski zajął się sprawą obecności Chrystusa w liturgii. Przypomniał naukę Soboru Watykańskiego II o formach obecności Chrystusa w liturgii podkreślając obecność eucharystyczną.

Trzeci referat był związany z założeniami teologicznymi i implikacjami pastoralnymi dla Kościoła kongresów eucharystycznych. Ks. prof. dr hab. Stefan Koperek ukazując historyczny rozwój kongresów eucharystycznych wskazał na podstawowe idee organizowanych kongresów. Ten referat mógłby stanowić pewną odpowiedź dla organizatorów Kongresu Eucharystycznego we Wrocławiu.

Bardzo specjalistyczny okazał się referat ks. prof. dra hab. Adama Duraka, który mówił o treściach teologicznych formularza mszalnego i Liturgii godzin w Uroczystość Ciała i Krwi Chrystusa. Autor referatu stosując zasady hermeneutyki liturgicznej wydobyl z tekstów euchologijnych bogate treści teologiczne odnoszące się do kultu Eucharystii.

Uwieńczeniem pierwszego dnia sympozjum była Eucharystia połączona z nie-szporami, po której odbyło się spotkanie z ks. bp. Bronisławem Dembowskiem. Ksiądz Biskup w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na pewne charakterystyczne zjawiska w celebracji Mszy św. w Ruchu Odnowy w Duchu Świętym. Uwagi te były istotne, gdyż można zauważyć w wielu wspólnotach Odnowy w Duchu Świętym w Polsce pewne nadużycia w dostosowywaniu celebracji Mszy św. do zwyczajów wspólnoty.

Drugi dzień sympozjum rozpoczął się Eucharystią. W tym dniu został wygłoszony jeden referat i podano trzy komunikaty. Referat ks. dra hab. Zbigniewa Wita dotyczył duchowości eucharystycznej i postaw wewnętrznych w kulcie Eucharystii. Jest to bardzo ważne zagadnienia dla życia chrześcijan. Można zauważyć, że współczesny człowiek przeżywa niejednokrotnie wewnętrzną pustkę. Duchowość eucharystyczna może tę pustkę wypełnić.

W komunikatach zostały poruszone zagadnienia kultu Eucharystii w poszczególnych ruchach działających w Polsce, a także formacji eucharystycznej. Ks. dr Stanisław Szczepaniec omówił kult Eucharystii w Ruchu Światło-Życie. W założeniach Ruchu Eucharystia stanowi źródło życia, z którego uczestnicy biorą siłę w realizowaniu drogi wyznaczonej programem formacyjnym. Zabrakło, choć był wcześniej zgłoszony, komunikatu ks. dra Stanisława Lecha, który miał mówić o kulcie eucharystycznym w neokatechumenacie.

Ks. dr Bolesław Margański przypomniał podstawowe zasady formacji eucharystycznej w seminariach duchownych. Formacja ta włączona jest w cały proces formacji duszpasterskiej przyszłych kapłanów. Bez umiłowania Eucharystii nie można skutecznie duszpasterzować. Problem formacji eucharystycznej w seminariach duchownych znalazł się w najnowszych dokumentach Stolicy Apostolskiej odnoszących się do stałej formacji kapłanów.

Formacja dzieci i młodzieży do kultu Eucharystii poza Mszą św. stała się przedmiotem komunikatu, który wygłosił ks. dr Eugeniusz Stencel. Formacja ta ma przebiegać nie tylko na spotkaniach katechetycznych, lecz również w grupach działających przy kościołach parafialnych. Naturalnym środowiskiem tej formacji powinna być jednak rodzina.

XXXII Seminarium Wykładowców Liturgiki zakończyła dyskusja generalna i przyjęcie wniosków, które zostały zredagowane i przesłane do Komisji Episkopatu Polski do Spraw Nauki.

ks. Stanisław Araszczuk